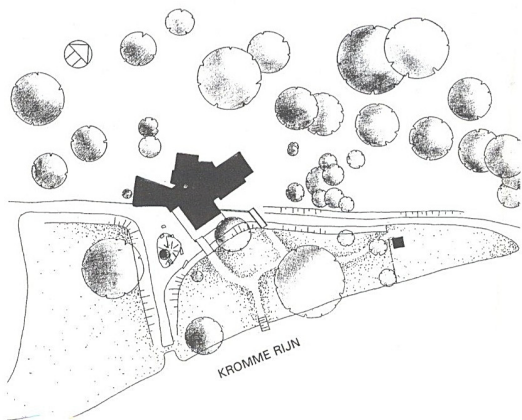

NIET TRENDY

VERBOUWING EN UITBREIDING THEEHUIS TE BUNNIK

Werkplaats voor architectuur Utrecht
te Utrecht
ontwerp Bertus Mulder

Ook dit project is er een van de lange adem geweest. Aanvankelijk was de opdrachtgever de directie van een grote horecaonderneming met een flink aantal zaken in en om Utrecht, waaronder het Theehuis. Niet de ideale opdrachtgever voor een architect, want in de horeca zijn verbouwingen aan de orde van de dag. Als de zaken even wat minder gaan, is een trendy verbouwing vaak de oplossing. Maar een van de directieleden, van huis uit horecamaan, wilde weer terug naar zijn oude vak: gastheer in de horeca. Hij stapte uit de directie en nam het Theehuis, met de eerste verbouwplannen, mee. Een opdracht voor een verbouwing van een grote hore-

caonderneming werd er een van een nauwbetrokken particulier. Het ontwerp was niet het makkelijkste: dat zou bijvoorbeeld een aanbouw zijn geweest die, net als de oudbouw, een rieten kap heeft. Daardoor is weliswaar oponthoud ontstaan bij de welstandscommissie, maar mede dankzij de steun van de opdrachtgever, die zelfs meeging naar welstand bij de behandeling van de plannen, is het nieuwe Theehuis er toch gekomen. Het is nu bijna een jaar open en in alle seizoenen in trek. De pannekoeken zijn er uitstekend, maar net zoals het gebouw, niet trendy of meer van hetzelfde, maar iets speciaals.
PV

- 1 *Het vernieuwde Theehuis uit het oosten.
Links de nieuwbouw, rechts het overgebleven
oude gedeelte.*
- 2 *Situatie 1:2000.*
- 3 *De nieuwe ingang aan de noordzijde.*
- 4 *Vanaf de overkant van de Kromme Rijn.*
- 5 *De nieuwe waterpartij in de winter.*

Toelichting Bertus Mulder:

Situatie Het Theehuis Rhijnauwen is gebouwd in 1925 naar het ontwerp van de Utrechtse gemeentearchitect K. van der Gaast, die ook het Wilhelminaparkrestaurant in Utrecht heeft ontworpen. Beide gebouwen hebben een landelijk romantisch karakter en worden gedomineerd door plastisch gevormde rieten kappen. Het Theehuis is van oudsher in de naaste omgeving een bekende uitspanning. Veel Utrechters, vooral uit Utrecht Oost, kennen het omdat ze er in hun jeugd wel eens van een pannenkoek met een glas ranja hebben genoten, als afsluiting van een wandeling door Amelisweerd of een fietstochtje door de Johannapolder. In het Rietveld Schröder Archief van het Centraal Museum in Utrecht wordt nog een foto bewaard van Rietveld met zijn kinderen in de bolderkar op weg naar het Theehuis. Het Theehuis was alleen in trek wanneer het weer de mensen naar buiten lokte. Wanneer het somber weer was, lag het er verlaten bij. De triestheid buiten werd dan binnen nog versterkt door het lage plafond en de bomen en struiken, die het gebouw omsloten en het daglicht beletten binnen te dringen. Het Theehuis was gericht op Utrecht en vandaaruit al van ver zichtbaar. Aan de achterkant was het door een dichte boschage afgesloten van het prachtige Bunnikse landschap aan de oevers van de Kromme Rijn. Het Theehuis had een groot grasterras aan de Kromme Rijn dat met mooi weer druk bezocht werd, maar was vanaf de rivier niet zichtbaar.

Opdracht De eigenaars-exploitanten wilden met een grondige verbouwing en uitbreiding bereiken dat het Theehuis het hele jaar door bezoekers zou trekken. Daarbij dachten ze dan vooral aan een optimale benutting van de unieke landschappelijke situatie en een vergroting van de capaciteit gericht op het van oudsher aangesproken publiek: drempelloos voor gezinnen met kinderen. Ze hebben daarvoor tegelijkertijd een landschapsarchitect en een architect in de arm genomen, die vanaf de eerste schets tot de oplevering, elkaar stimulerend, hebben samengewerkt.

3

4

5

Het nieuwe restaurant met de veranda.

Het verhoogde oude restaurant.

(foto 1 Coen Dekkers, Delft)

Ontwerp De barrière tussen het Theehuis en de Kromme Rijn is geslecht, de aanbouwen aan de achterkant zijn gesloopt en de beplanting is sterk uitgedund. De sloot langs de achterkant is plaatselijk veranderd in een waterpartij met een eiland waar de uitbreiding overheen is gebouwd.

De uitbreiding bestaat uit een nieuw paviljoen boven het water en een keuken met daaronder een kelder met dienstvertrekken. De vormgeving en de materiaalkeuze zijn erop gericht nieuw en oud te onderscheiden en tegelijkertijd tot een geheel te verweven. De uitbreiding heeft, evenals het bestaande gebouw, een plastische vorm; aan de bestaande houtconstructie met een rieten afdekking is een houtconstructie met een koperen afdekking toegevoegd. Het bestaande restaurant is verhoogd, met als gevolg dat de vorm van de kap nu ook in het interieur medebepalend is geworden.

Het omringende landschap is op verschillende wijze te ervaren: van binnenuit door het zicht naar alle kanten, buiten op de overdekte verwarmde terrassen rond het nieuwe paviljoen en bij heel mooi weer op het grasterras langs de Kromme Rijn. Voor de bezoekers is het Theehuis totaal veranderd en toch herkenbaar gebleven. Daar aan te werken was een prachtige opgave.

Namen en getallen

Medewerker: Harriën van Dijk.

Adviseurs: constructiebureau Krabben-dam Boerkoel bv, Soest (constructie); Hil-verda Spits, Andijk (installaties).

Opdrachtgever: Jan en Nicoline de Leeuw.

Hoofdaannemer: bouwbedrijf Van den Engel bv, Maarssen.

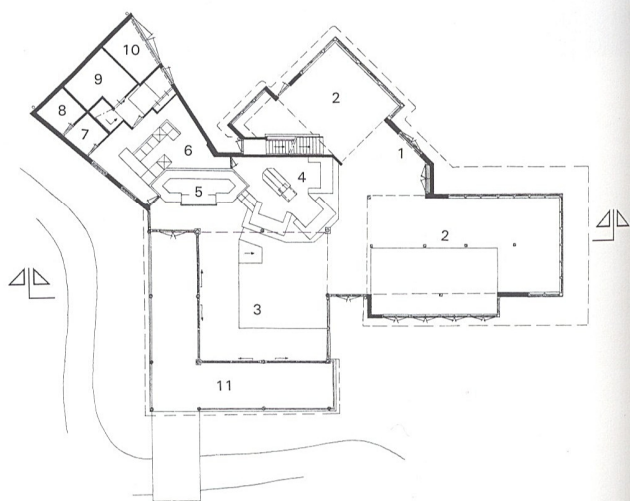
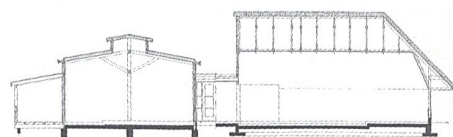
Tuinarchitect: studio voor landschapsarc-

hitectuur Mariske Pemmelaar - Groot, Utrecht.

Data: opdracht 1994, ontwerp 1995 - 1996, bouw 1997 - 1998.

Maten: opp bouwterrein 3500 m², bebouwde opp 475 m², bruto vloeropp 600 m², bruto inhoud 2000 m³.

Kosten: totale stichtingskosten f 2.000.000; bouwsom f 1.300.000, incl installaties (f 600.000), honoraria en btw, excl inrichting.

- 1 ingang
- 2 restaurant oudbouw
- 3 restaurant nieuwbouw
- 4 keuken
- 5 drankuitgifte
- 6 spoelkeuken
- 7 koeling
- 8 vrieskamer
- 9 opslag
- 10 containerruimte
- 11 veranda
- 12 kantoor
- 13 kantine
- 14 kleedruimte

Plattegronden kelder en begane grond plus doorsnede 1:500.